

L'aspecte de Ramanié, com el de totes les viles interiors del baix Egipte, no té res d'agradable. Les habitacions estan establertes en petits pujols d'una terra gairebé negra, i construïdes, per falta de pedres, amb maons mal cuits, fets amb la mateixa terra negra, els quals, no emblanquinats, donen a aquesta vila un aire llòbreg. Hom hi remarca també un barri únicament compost de colomars, en forma de pa de sucre o de cúpula parabòlica, el conjunt dels quals dóna a Ramanié un aspecte original.

ALÍ-BEY EL ABBASSI

Al costat de la vila i a la vora del riu, hi havia un campament de dos milers d'arnautes, que tenien un gran nombre de vaixells col·locats tot al llarg de llur línia.

Regnava la calma. A les deu del matí es va alçar el vent i ens vam fer a la vela.

Una mitja hora més tard ens trobàvem entre el poble de Morgues, a la riba esquerra, i el de Maidmun, a la dreta.

Aviat, deixant el poble de Mehalet Abualí, a la riba dreta, vam passar per Cafer-Maixar, situat a la mateixa banda del riu. Hom veu a la riba oposada diversos grups de cases i llogarrets poc importants.

En tots aquests pobles i llogarrets hi ha un gran nombre de colomars semblants als de Ramanié; la carn va molt escassa en aquesta part del país, per manca de pasturatges, i hom ho supleix amb els coloms. Les dues ribes estan despoblades d'arbres en aquest indret.